Р Е Ш Е Н И Е
№ 42337

гр. София, 29.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 68 състав,** в публично заседание на 21.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **9176** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 Административнопроцесуалния кодекс.
Образувано е по жалба на Б. Б. А. срещу Отказ, обективиран в писмо с изх. № 26/ГРС-1177/1/ от 8.07.2026г на Кмет на [община] да бъде вписано заявеното от него припознаване в акта за раждане на С. Л. И..
Поддържа нарушение на материално правните и процесуално правните разпоредби, и несъответствие с целта на закона.Уведомяването на майката не представлявало абсолютна положителна предпоставка за вписване на припознаването. Припознатото лице е пълнолетно, уведомено е за извършеното припознаване, приела го е, поради което не следвало да се поставя възникването на последиците от припознаването в зависимост от евентуалната воля на майката, която вече не упражнявала родителски права. Поддържа нарушение на чл. 35 АПК. След като бащата доброволно признавал произхода и пълнолетната дъщеря доброволно го приемала, адм. орган не следвало да препятства установяването на произхода единствено поради формализъм. Поддържа и необоснованост на обжалвания отказ. Моли да се отмени отказа и преписката да се върне като се задължи ответника да впише заявеното от жалбоподателя припознаване в акта за раждане на С. Л. И..Претендира разноски.

Ответникът по жалбата- Кмет на [община] чрез процесуалния си представител в писмено становище поддържа недопустимост, евентуално оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юриск. възнаграждение.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заявление вх № 26/ГРС-1177 от 6.02.2026г Б. Б. А. е поискал от кмета на [община] /длъжностното лице по гражданското състояние/ да бъде вписано заявеното от него припознаване в акта за раждане № 0577 от 25.06.1992г на С. Л. И..

За извършеното припознаване е изпратено писмо с обратна разписка № 26/ ГРС-1177 / 1 от 11.02.2026г /л. 19/ до майката на С. Л. И., а именно Л. А. И., което се е върнало като непотърсено, видно от приложената на л. 15 от делото отметка. /л. 17/

На 8.07.2026г е издаден процесния Отказ, обективиран в писмо с изх. № 26/ГРС-1177/1/на Кмет на [община] да бъде вписано заявеното от Б. Б. А. припознаване в акта за раждане на С. Л. И.. Като мотив за отказа е посочено, че майката на припознаваното лице Л. А. И. не е уведомена.

По допустимостта: Противно на доводите на ответника, оспореното писмо по съществото си съставлява произнасяне по заявлението на жалбоподателя с отказ да бъде вписано заявеното от него припознаване в акта за раждане № 0577 от 25.06.1992г на С. Л. И. и доколкото е налице изрично волеизявление на административен орган, което е с неблагоприятен характер за жалбоподателя, то е налице правен интерес да обжалва акта. Оспореното писмо съдържа властническо волеизявление - отказ. Предвид горното и с оглед разпоредбата на чл.140 АПК жалбата е допустима, подадена от активно легитимирано лице с правен интерес против акт подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Съдът, в резултат на извършената служебна проверка в изпълнение чл.168 АПК относно законосъобразността на оспорения административен акт, по отношение на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК, установи следното:

По арг от чл. 35, ал. 3 от Закона за гражданската регистрация според която кметът на общината е длъжностно лице по гражданското състояние на територията на общината, оспореният отказ е издаден от компетентен орган.

Съгласно чл. 65 ал. 1 от СК припознаването се извършва лично с писмено заявление пред длъжностното лице по гражданското състояние или с декларация с нотариално заверен подпис, подадена до длъжностното лице по гражданското състояние. Заявлението може да се подаде и чрез управителя на лечебното заведение, в което се е родило детето. Според ал.2 на чл. 65 от СК длъжностното лице по гражданското състояние съобщава припознаването в 7-дневен срок от извършването му на другия родител, ако той е известен, на детето, ако то е навършило четиринадесет години, както и на Дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето.

Именно и в изпълнение на разпоредбата на чл. 65 ал.2 СК, за извършеното припознаване е изпратено писмо с обратна разписка № 26/ ГРС-1177 / 1 от 11.02.2026г /л. 19/ до майката на С. Л. И., а именно Л. А. И., което обаче се е върнало като непотърсено, видно от приложената на л. 15 от делото отметка. /л. 17/. Изрично с писмо от 18.08.2026г /л. 12 / секретарят на [община] заявява, че майката Л. А. И. НЕ е уведомявана по друг начин, освен с препоръчаното писмо с обратна разписка № 26/ ГРС-1177 / 1 от 11.02.2026г изпратено й до постоянния адрес и върнало се с отметка „непотърсено“.

По арг от цитирания чл. 65 ал.2 от СК и противно на доводите в жалбата, според съда независимо дали детето е навършило пълнолетие или не, припознаването следва да се съобщи на другия родител. СК не разграничава случаи при които когато детето е пълнолетно да отпадне задължението за съобщаване припознаването на другия родител. Факта на навършило пълнолетие на припознатия не освобождава длъжностното лице по гражданското състояние да

изпълни задължението си като съобщи припознаването в 7-дневен срок от извършването му на другия родител. /арг от чл. 65 ал.2 СК/.

Според чл. 66, ал. 1 СК родителят или навършилото четиринадесет години дете може да оспори припознаването с писмено заявление до длъжностното лице по гражданското състояние в тримесечен срок от съобщението. Ако припознаването не бъде оспорено, то се вписва в акта за раждане. При наличие на оспорване чл. 66, ал. 2 СК дава възможност на припознаващият в тримесечен срок от получаване на съобщението да предяви иск за установяване на произход. Следователно, налице са строго разписани от закона правила, единствено при стриктното спазване на които е възможно законосъобразното отбелязване на припознаването в акта за раждане на детето. Тук е мястото да се отбележи, че законодателят урежда припознаването като личен, едностранен, формален, декларативен акт на едно лице, че посоченото като припознато дете произхожда от него, при осъществяване на който се спазват нормативно регламентирани производствени правила с цел постигане на максимална гаранция при охрана интересите на засегнатите лица. По смисъла на СК припознаването представлява нормативно признат способ за установяване на произход без участието на съда, при който волеизявлението на припознаващия не подлежи на контрол от страна на административния орган от гледна точка на неговата вярност. При всички случаи, в които са спазени нормативно разписаните процедурни правила и в указания в чл. 66, ал. 1 СК срок не е извършено оспорване на припознаването от другия родител или от навършилото 14 години дете административният орган е длъжен да го отрази в графа "Бележки" на акта за раждане на детето. И обратното - неизпълнението на което и да било от правилата обуславя невписване на припознаването в акта за раждане, в който случай въпросът за произхода на припознатото дете може да бъда разрешен единствено от съда в рамките на производство по заведен от припознаващия установителен иск за произход.

В случая извършеното припознаване не е съобщено на майката, тъй като изпратеното до нея писмо с обратна разписка се е върнало като непотърсено. Това е мотивирало и ответника да откаже вписването на припознаването в акта за раждане. Не са правени опити майката да бъде уведомена по друг начин, освен с това препоръчано писмо с обратна разписка /л.12 от делото/. Законодателят не въвежда изключения от изискването за съобщаване на припознаването на известния родител в случаите, в които той не може да бъде открит на адреса, в т.ч съобщението до него да се е върнало като непотърсено. Своевременното съобщаване на припознаването е нормативна гаранция за защита интересите на детето и на известния родител, който в нормативно указания срок е в правото си да го оспори пред длъжностното лице по гражданското състояние и по този начин да "блокира" вписването в акта за раждане на детето.

Следва да се отбележи, че в случая длъжностното лице не е предприело всички необходими мерки за съобщаване на припознаването на майката на детето, не е проявило необходимата настойчивост и грижа за спаване на нормативните изисквания. Това е така, тъй като не е използвал всички предвидени от закона средства за уведомяване. Подчерта се, че интересът на детето предполага то да има установен произход и по баща, поради което, дл. л. по гражданско състояние следва да положи усилия да съобщи припознаването, тъй като изчерпването на административния ред по СК е предпоставка за завеждането на иск за установяване на произход - единствен възможен път за установяване на произхода по баща на детето по инициатива на бащата при липса на съгласие/съдействие от страна на майката.

Административният орган е следвало да съобщи извършеното припознаване на другия родител с допустимите по закон средства и начини. Това в случая не е сторено и не може административният орган да се позовава на собственото си бездействие, за да обосновава

правилността на постановения отказ. Изпращането на съобщение, върнато с отметка, че не е потърсено нито изчерпва задължението на длъжностното лице по гражданското състояние да уведоми другия родител за извършеното припознаване, нито може да е основание за постановения отказ, който възпрепятства правата на жалбоподателя и злепоставя интереса на детето.
Доколкото СК не предвижда специални правила за уведомяване на другия родител, длъжностното лице по гражданското състояние следва да прилага Административнопроцесуалния кодекс, на основание чл. 2 от АПК.
Кодексът предвижда широки възможности за съобщаване. Съгласно чл. 26, ал. 2 от АПК, съобщаването за започване на производството се извършва по реда на чл. 18а. В случая не е спазена процедурата по чл. 18а от АПК за връчване на съобщението за това. Уредбата на процесуалния закон не позволява краен извод "невъзможност за връчване", а урежда способи за редовно връчване при отсъствие на адресата, които не са били реализирани в процесният случай. Това нарушение на процесуалните правила е съществено, тъй като е довело до неправилно приложение на материалния закон, чрез посочване на невъзможността за лично връчване като основание за постановения отказ, каквото основание не е уредено от законодателя.
Тази активност се налага с цел изпълнение на задължението за уведомяване на другия родител за извършеното припознаване, което е предпоставка за реализиране на правото на бащата да предяви иск по съдебен ред, в случай, че майката оспори извършеното припознаване, както и би гарантирала в най-пълна степен интереса на детето, който може да е различен с този на майката, но определено е надделяващ по обществена значимост.

С оглед горното, оспорения отказ следва да бъде отменен, а преписката- изпратена на административния орган за ново произнасяне, като преди всичко изпълни задължението си по съобщаване припознаването на майката по предвидения в АПК ред, указан по-горе. Предвид естеството на акта и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, делото следва да бъде изпратено на кмета на [община] като преписка, съобразно дадените от съда задължителни указания по тълкването и прилагането на закона.

Относно разноските: С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК жалбоподателят има право на разноски. Няма обаче, доказателства за направени такива, с изключение на внесената държавна такса по делото , която не се претендира да се присъди видно от приложения списък на разноските.Няма доказателства за заплатено адв възнаграждение, така както е посочено в списъка на разноските. За да се присъди адв възнаграждение същото следва да е заплатено, а не само договорено. По делото е налице само пълномощно за адв В., не и доказателства за заплатено адв възнаграждение до края на устните състезания. С оглед изхода на спора, на ответника не се дължи юриск. възнаграждение.

Водим от горното и на осн. чл.172, ал.2 АПК

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Отказ, обективиран в писмо с изх. № 26/ГРС-1177/1/ от 8.07.2026г на Кмет на [община] да бъде вписано заявеното от Б. Б. А. припознаване в акта за раждане на С. Л. И..

ИЗПРАЩА преписката на Кмет на [община] за произнасяне по заявлението вх № 26/ГРС-1177 от 6.02.2026г на Б. Б. А. в четиринадесетдневен срок от влизане на настоящото решение в сила съобразно мотивите, при спазване на задължителните указания по тълкуването и

прилагането на закона дадени в решението.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: